

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

for Danmarks Vedkommende daarlige: Jeg troede dog, det ærede Medlem Hr. Løje havde fulgt saa meget med, at han vidste, at Forholdene er vidt forskellige. Det er ingen Sag at gennemføre en Landbrugs-politik, der giver betydelige Resultater, naar Varerne afsættes inden for Landets Grænser i Modsætning til, hvad der er Tilfældet her, hvor Varerne for de 75 pCt.'s Vedkommende maa afsættes uden for Landets Grænser. Saa længe det ærede Medlem ikke kan se Forskellen i Vilkaarene for vort Landbrug, som er saaledes stillet, og Vilkaarene i Sverige, tror jeg, en Drøftelse er fuldkommen overflødig og fuldkommen nytteløs.

Jeg vil ogsaa gerne sige til det ærede Medlem, at jeg tror, han skal erkende, at det ikke kan nytte noget, han har den Opfattelse, at vi herinde maa lovgive for at høste Taknemmelighed. I den Henseende tror jeg ikke, det ærede Medlem vil faa meget ud af sit Arbejde.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg vil tillade mig at anføre den Bestemmelse i Kornloven, som jeg bygger min Opfattelse paa — jeg beder om Tilladelse til et Citat —:

„Ministeren for Landbrug og Fiskeri fastsætter efter Forhandling med fornævnte Kornnævn tilsvarende Afgifter paa andre Produkter, naar disse efter hans Skøn kan anvendes til Foderbrug i Stedet for fornævnte Kornsorter.“

Jeg mener, at Ministerens Afgørelse med disse 45 Øre i Told baade er i Strid med Bestemmelsen om, at det skal være tilsvarende Afgifter, og om, at Afgiften kun kan paalægges, naar vedkommende Vare kan bruges i Stedet for disse Kornsorter. Jeg mener, det maa være for at sikre sig en Omgaaelse af Loven, at man har indsat disse Bestemmelser i § 6.

Jeg vil opfordre Ministeren til enten at ophæve denne Korn-told eller ogsaa komme til Rigsdagen og faa vedtaget en ny Lov.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. M. F. Mortensen har Ordet for en kort Bemærkning.

M. F. Mortensen: Det ærede Medlem Hr. Hartel kom med en Udtalelse om, at det, der var sket ovre i Viby, var ikke andet, end hvad Arbejderne selv har gjort i flere Tilfælde. Jeg skal sige til det ærede Medlem Hr. Hartel, at jeg kender ingen Tilfælde, hvor Arbejderne ved Magt har søgt at forhindre en lovlige Forretnings Udførelse. Der har heller aldrig i den socialdemokratiske Presse været Kritik over, at vi har lovlige Forhold her i Landet.

Clausager: Jeg gaar ud fra, at man ved Lovforslags første Behandling drøfter Lovforslagene, ikke blot for at angive sin principielle Silling, men ogsaa for at faa Rede paa, hvordan de skal forstaaes, og hvordan de vil komme til at virke. Det var paa den Baggrund, jeg spurgte. Jeg vil gerne sige til den højtærede Landbrugsminister, at den Mand, jeg nævnte, er ikke nogen Fantasifigur. Det er en Bekendt, jeg har, som jeg har staaet i Korrespondance med i den sidste Tid om en anden Sag. Jeg kender hans Stilling ret nøje, og jeg kom til at tænke paa ham, da Ordføreren for Socialdemokratiet brugte denne Vending: Dette Forslag tager ikke Sigte paa at hjælpe de velhavende. Manden, jeg tænker paa, har Aktiver til 30 000 Kr., skylder 24 000 Kr. bort, hans skattepligtige Formue er altsaa 6 000 Kr., men den er i dette Aar gaaet 1 000 Kr. tilbage. Saa vidt jeg kender til det, kan han skaffe sig Kredit, enten ved Laan eller hos sin Købmand, og nu er det, jeg spørger: Kan han ikke komme i Betragtning ved denne Lov? Hans Kolleger — han har enkelte, som er stillet noget lignende, men de er ikke saa dygtige og ansete som han — kan vist ikke faa Kredit. Kan de saa komme i Betragtning? Her er vi ved Kærnepunktet. Er her Tale om ren og skær Fattighjælp eller om Erhvervsstøtte? Det er derfor, jeg har fremsat mit Spørgsmaal, slet ikke for at blande mig i selve Sagen, men jeg vil gerne forstaa Lovforslaget. Hvis det skal tages bogstaveligt, saaledes som der staaer: „Ude af Stand til ved egne Midler“ o. s. v.; er der vistnok grumme mange, som ikke kan komme i Betragtning, skønt de erhvervsmæssigt trænger uhyre haardt dertil.